

[Formanden.]

I Skrivelse af 23. Maj d. A. meddeleer Undervisningsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af et i indeværende Samling henvist Andragende.

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg B.

Jeg har modtaget følgende Skrivelse:

„Til Folketingets Formand.

Da jeg ikke ser mig i Stand til at deltage i Folketingets Møder, i hvert Fald de første 3 Maaneder, anmoder jeg det høje Folketing om Orlov indtil videre og om, at min Stedfortræder maa indtræde i Folketinget i mit Sted, saa længe min Orlov varer.

Roskilde, den 20. Juni 1934.

Niels Frederiksen.“

Folketingsmand Aksel Larsen har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Statsministeren og Udenrigsministeren:

„Hvorfor understøtter Regeringen ikke Sovjetunionens Forslag paa Afrustningskonferencen i Genève? Hvorfor understøtter Regeringen under Paaskud af et abstrakt Ligeberettigelseskrav det nazistiske Tysklands Oprustning?“

Eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver Ordet til Statsministeren, der vil fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Statsministeren (Starming): Den Sag, som jeg skal tillade mig at fremføre for Folketinget, er en Fortsættelse af tidligere Forhandlinger og Afgørelser vedrørende Landbrugskrisen, forberedt saaledes, som man tidligere er enedes om det, gennem et nedsat Udvalg. I Forbindelse med Gennemførelsen af Kriselovene ved Udgangen af forrige Aar, blev der særlig paa Partiet Venstres Foranledning, truffet Aftale om Nedsættelse af et Udvalg, der skulde undersøge, om der var Mulighed for en Sanering af Landbrugets Gældsforhold. Det Udvalg, der nedsattes, kom til at bestaa af Professorerne Axel Nielsen, Sindballe og O. H. Larsen samt af Forstander Overgaard. Dette Udvalg har afgivet en Betænkning den 1. Juni, en Betænkning, som nu vil blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer. Professor Vinding Kruse, der ikke indtraadte

i Udvalget, har selvstændigt arbejdet med en Side af Gældsspørgsmaalet. Efter at have udarbejdet sin Idé om denne Side af Gældsspørgsmaalet har han været i Forhandling med Statsministeriets Udvalg og er, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa enedes paa forskellige Punkter med Udvalget, men har alligevel sluttelig afgivet sin særlige Betænkning, der ogsaa omdeles til Rigsdagens Medlemmer.

Det Lovforslag, som nu skal fremsættes, er til Dels bygget paa det nævnte Udvalgs Indstilling, ligesom det ogsaa i vidt Omfang er bygget paa en af Professor Vinding Kruse fremsat Plan, saaledes som den for lang Tid siden blev forelagt Ministeriet.

Lovforslaget, hvis Titel er: *Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.*, deler sig i 4 Hovedafsnit, der angaar Rente-konvertering, Rentelettelse, Moratoriebestemmelser og Dækningsbestemmelser. Lovforslaget maa imidlertid opfattes som et Hele, af hvilket ikke enkelte Afsnit kan rives ud, saa meget mere som de forskellige Afsnit ogsaa har en ikke ringe Sammenhæng med hinanden. Maalet har været at finde en Form, hvorunder man kan lette Rentebyrden, styrke Sikkerheden for de anbragte Prioriteter, og give Landbrugets Besiddere et saadant økonomisk Grundlag, at Produktionen kan opretholdes som løn-nende Erhverv.

Som det første Skridt til Sikring af denne Rentelettelse har man ment, at en almindelig Konvertering af alle højt forrentede Kreditforeningsobligationer er paa-krævet. En saadan foreslaas derfor gennemført paa Grundlag af Frivillighedsprincippet, men dog saadan, at der sikres en hurtig Gennemførelse ved Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at paabyde, hvornaar de enkelte Foreninger skal gennemføre Konverteringen, altsaa ved Opsigelse af de Obligationer, der forrentes med 5 pCt. og 4½ pCt., og Renten skulde derefter blive højst 4 pCt. Der foreslaas i denne Forbindelse udbetalt en Erstatning under forskellige Vilkaar paa 2 à 4 pCt. af Obligationernes Paalydende ved disses Nedgang til den lavere Rente.

Det næste i Forslaget er en direkte individuel Rentelettelse af indtil 1,3 pCt. i Aarene 1934 og 1935. Fra 1936 til December Termin 1938 sættes Rentelettelsen i et vist Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent af Handelsværdien. Ved Udformningen af disse Bestemmelser om Rentelettelse har det været Formaalet at nærme Ejendommenes Handelsværdi og Forrentningsværdi til hinanden.